

Дієслово.

1. Прочитайте казку і підкресліть усі дієслова.

Вовки та Тулка.

Біжать дорогою голодні Вовки, зубами ляскають. А на зустріч кума Лисичка.

— Куди Вовчики-братики зібралися?

— На полювання, кумасю.

— Що їй мене візьміть з собою!

— Гарзд, Лисичко, — кивнувши Вовки, — іди до нашої компанії!

Вже сонечко в небо високо підійшло, кринікати погало. А здоби-чі ніякої. Підводять Вовкам животи з голоду. Вже їй на лисичку скося поглядають.

Граптом... Вовки аж огі повітряцями: попереду дурна Тулка неспіхом з лапки на лапку перевалюється.

Схопили її Вовки, швидко лапи її крила скрутили. Сіли собі і мовчки кожен думає: „Тут і мені на зуб не вистачить, а ще приятелям половинку віддай. Хай що буде — сам її обскубу!“

— Я, — сердиться один Вовк, — перший Тулку побачив. Я з'їм її!

— Ач який! Ти з Лисичкою язика чесав, коли я вже на неї кинувся!

— Фрешеш!

— Ні, правду кажу!

Скочили звірі на рівні ноги, вицирилися. Один на одного дивляться, зубами клацають, ось-ось у бійку кинуться. Тільки шерсть полетить.

— Хай йому грив! Так недовго їй головою можна накласти! — нарешті спам'ятався один Вовк. — Краше послухавмо, що нам кума Лисичка скаже, хай вона розсудить!

Глянувши звірі, а слід Лисички вже їй вітер розвіяв.

Разом з нею і Тулка зникла.

2. Чого навчає нас ця казка?

3. Запам'ятайте народне прислів'я:

„Де два б'ються, третій користує.“